

РЕШЕНИЕ

№ 261

гр. Провадия, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПРОВАДИЯ, IV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галя Алексиева

при участието на секретаря И.М.В.
като разгледа докладваното от Галя Алексиева Гражданско дело № 20233130100431 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от А. С. А. ЕГН *****, действащ като баща и законен представител на детето А. А. С., ЕГН ***** с адрес с. ***** срещу Б. Н. И., ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. „*****“ № 19 иск с правно основание чл. 150 СК за изменение размера на месечната издръжка, която ответницата е осъдена да заплаща в полза на детето А. с решение по гр.д. № 1013/2019г. на Районен съд – Провадия в размер на 155лева месечно, като същата бъде увеличена на 220лева, считано от подаване на исковата молба- 26.04.2023г. с падеж от първо число на месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва върху всяка закъснителна вноска до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения: С ответницата са родители на детето А.. Въз основа на влязло в сила решение по гр.д. № 1013/2019г. по описа на РС Провадия майката е осъдена да заплаща издръжка в размер на 155лева месечно. Твърди, че от влизане в сила на решението са изминали 3 години, през които са настъпили значителни промени в икономическата обстановка и нуждите на детето, свързани с нарастване на разходите по тяхното покриване. Ответницата не е осъществявала контакт с дъщеря си, нито е заплащала присъдената издръжка. Бащата не разполагал с информация къде е майката, да реА.зира доходи и за стандарта ѝ на живот. Независимо от това, счита че са наА.це основания за изменение в размера на издръжка, вкл. доколкото той вече е под минималния размер предвиден в закона, а и като съответен на нуждите на детето. Твърди се, че детето предстои да бъде първи клас, съответно нарастват нуждите му от храна, облекло, пособия за учебни и развлекателни мероприятия. Предвид трудоспособната възраст на ответницата счита, че исканият размер на издръжката е във възможностите ѝ да я дава. Искането е за уважаване на исковата претенция и присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника чрез назначения от съда особен представител по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК. Оспорва претенцията по размер за разликата над 195лева като неоснователен. Счита, че съобразно ангажираните на този етап доказателства не може да се обоснове извод, че търсеният размер на

издръжката е съответен на възможностите на ответницата. Счита, че следва да бъде съобразено и това, че от предходен брак ответницата има още две деца. Искането е за уважаване на иска до сумата от 195лева и за присъждане на разноски.

В съдебно заседание ищецът се явява лично, представлява се от процесуален представител.

Ответникът редовно призован, представлява се от особен представител, който поддържа отговора.

Контролиращата страна ДСП- Провадия редовно уведомена не изпраща представител. С писмена молба уведомява съда, че не е извършено социално проучване, тъй като не е било могло да се осъществи контакт с бащата.

*След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа страна и достигна до следните правни изводи:***

Съгласно чл. 150 СК при изменение на обстоятелствата присъдената издръжка може да бъде изменена. Т.е за уважаване на иска нужно е да бъде доказано трайно и съществено изменение на обстоятелствата, послужили при отсъждане на първоначалния размер на дължимата в полза на детето издръжка. Измененията следва да са свързани с нарасна. нужди на детето и да обосновават увеличаване издръжката в искания размер, при съответни възможности на задълженото лице да я дава или пък съответно да е основан на твърдения за трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице. /т. 19 от [ППВС № 5/16.11.1970г./](#). Настоящата претенция се основава на твърдения за нарасна. нужди на детето.

Не е спорно, а и от ангажираните писмени доказателства е видно, че детето А. е родена на 28.01.2016г., т.е на навършени 7г. от родители Б. И. и А. А..

Изслушан, в съдебно заседание бащата споделя, че грижите за детето са поети изцяло от него. През тази учебна година, детето е започнало да посещава училище. Не поддържа връзка с майката и по негова информация тя била в Германия поне от четири години, където се била омъжила. Имала и други три деца, които също била изоставила. Работел като майстор, а когато детето не е на училище почивал.

Съобразно константната съдебна практика, възможността на родителя, дължащ издръжка

е обективен показател и се определя от неговите доходи, квалификация, имотно състояние, обстоятелствата дА. има други деца, за които също е длъжен да се грижи, отчитайки, че задължението за даване на издръжка на непълнолетно дете е задължение и за двамата родители, съобразно възможностите на всеки от тях поотделно, като релевантно е и кой от тях полага непосредствените грижи за детето. Така ППВС № 5/16.11.1970г.

Задължението на родителите за издръжка на непълнолетните деца е безусловно, т.е то не държи сметка дА. те са трудоспособни и дА. могат да се издържат от имуществото си. При определяне на конкретния размер на издръжката, законът държи сметка за баланс в интересите на задължения и правоимащия за издръжка, като въвежда изискване отчитане от една страна нуждите на детето, а от друга възможностите на родителите, които я дължат- [чл. 142, ал.1 СК](#).

С нарастване на възрастта на децата, пропорционално нарастват и потребностите им, а оттам и разходите нужни на родителите по тяхното задоволяване. Това са обективно настъпващи факти.

От датата на предходното определяне размера на издръжката в полза на детето А. е изминал повече от тригодишен период. Детето А. вече посещава учебно заведение.

Общозвестен факт са инфлационните процеси в страната, поскъпването на всички стоки от първа необходимост. На детето са нужни допълнителни средства, свързани с придобиване на нови за живота им знания и умения, водене на социален живот съобразно нуждите на възрастта му. Настъпилите промени, обосновават извод, че финансовите средства за нормалното интелектуално развитие на детето, свързани пряко с осигуряване задоволяване на неговите емоционални, физически и социални потребности неизбежно се увеличават.

Понастоящем минималният размер на издръжката по чл. 142, ал. 2 СК е 195лева, а считано от 01.01.2024г. е прието тя да стане 850лева. Последното обстоятелство също следва да бъде съобразено в контекста на нарастване средствата необходими за осигуряване издръжката и на децата. Съобразно споделеното от бащата, а и от служебно изготвената справка в НБДН е видно, че майката е задължена за издръжката и на друго свое непълнолетно дете- Е.. Тя е в трудоспособна възраст, без данни за здравословно проблеми пречатващи я да полага и реА.зира доходи от труд. Данните по делото сочат, тя да се е установила трайно да живее в друга държава членка на ЕС- Германия, където по думите на бащата е създала ново семейство. Няма данни да притежава имущество, от което да може да се издържа, нито такива за размера на реА.зираните от нея доходи от труд. Независимо от това обаче, съдът прави извод, че предвид трайното ѝ установяване извън страната, същата следва да реА.зира доходи от труд поне в минимален размер установен за страната, в която живее.

Бащата е поел непосредствените грижи за детето и неговият принос в отглеждането му следва да бъде взет предвид.

Следва да се отчете и това, че бащата също е в трудоспособна възраст и за него също няма данни за размер на официално получаван доход от труд. Полаганите от него непосредствени и ежедневни грижи за детето, обосновават по- голямо парично участие на майката в издръжката на детето.

Съобразявайки изложено до тук, настоящият състав прави извод, че необходимата издръжка за детето А. вече е в размер на около 300-350лева месечно /при среден разход от около 750лева на член от домакинството по данни на НСИ за последното тримесечие на 2022г/. Тя следва да се понесе от двамата родители и даването ѝ трябва да съдейства за правилното развитие, възпитание и отглеждане на детето, за покриване на нуждите му така, както те биха били задоволени, ако родителите живеят заедно и в общо домакинство. Издръжката е нужна на всяко дете за покриване на неговите основни и важни за възрастта ежедневни потребности, което разбира се следва да е в границите на възможностите на родителите. От друга страна, размерът на издръжката не следва и да стимулира към обществено неполезна начин на живот, лукс и даващ възможност сумите да се използват за цели извън издръжката.

От така определения размер на издръжката в полза на детето А., майката следва да заплаща в пари сумата от 220лева. Този размер на издръжката, съдът определя като кореспондиращ на нарасна.те нужди на детето, както и на материалните възможности на ответницата.

Искът следва да се уважи в цялост.

Решението подлежи на предварително изпълнение, на основание чл. 242, ал.1 ГПК.

Ищецът не е претендирал присъждане на разноски, нито има данни за реалната направа на такива, поради което и съдът не се произнася по този въпрос.

На основание чл. 78, ал.6 ГПК вр. чл. 1 от ТДТССГПК ответницата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на ПРС държавна такса за увеличения размер на издръжката от 93,60лева, както и сторените разноски от бюджета на съда за възнаграждение на определения ѝ особен представител в размер на 500лева или общо сумата от 593,60лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по иска на А. С. А. ЕГН *****, действащ като баща и законен представител на детето А. А. С., ЕГН ***** с адрес с. ***** срещу Б. Н. И., ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. „*****“ № 19, размера на месечната издръжка, която ответникът е осъден да заплаща в полза на детето А. с решение по гр.д. № 1013/2019г. на Районен съд – Провадия в размер на 155лв. месечно, **като го УВЕЛИЧАВА на 220лева**, считано от подаване на исковата молба- 26.04.2023г. с падеж от първо число на месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва върху всяка закъснителна вноска до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване, на основание чл. 150 СК.

ОСЪЖДА Б. Н. И., ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. „*****“ № 19 **ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт** по сметка на Провадийски районен съд сумата от **593,60лева**, представляваща дължимата държавна такса по изменения размер на издръжката и разноски за възнаграждение за особен представител, на основание чл.78, ал.6 ГПК.

РЕШЕНИЕТО по иска по чл. 150 СК подлежи на предварително изпълнение, на основание чл. 242, ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчване препис на страните.

Съдия при Районен съд – Провадия: _____